

Jordi Cadena i Judith Colell presenten 'Elisa K' a concurs del Festival de Sant Sebastià, i Isaki Lacuesta estrena 'La noche que no se acaba', sobre Ava Gardner

Talents catalans

Imma Merino
SANT SEBASTIÀ

Kiseljak és una ciutat de Bòsnia i Hercegovina que va ser assetjada durant mesos durant la guerra dels Balcans. Kiseljak és el cognom d'un personatge que, imaginat per l'escriptora Lolita Bosch, pateix als onze anys un assetjament sexual que, després d'un oblit traumàtic, recorda de cop passats catòrzes anys: allò que ha sigut enterrat en un forat de la memòria revé amb la necessitat ineludible d'afrontar-ho. *Elisa Kiseljak*, la novel·la de Lolita Bosch, se sustenta en un exercici verbal amb diversos punts de vista a l'entorn d'aquesta experiència traumàtica i que fa el·lipsi dels detalls de l'abús sexual. Judith Colell i Jordi Cadena, que són parella, han decidit abordar la novel·la de Bosch havent-hi trobat l'oportunitat de realitzar el seu primer film conjunt: hi ha dos temps, el passat del fet i el present en què és recordat, que

Judith Colell i Jordi Cadena, amb els protagonistes d'*'Elisa K'* i el productor Antonio Chavarrías ■ JUAN HERRERO / EFE

convidaven a estils diferenciats a partir del seu tractament narratiu. El primer, assumit per Jordi Cadena i realitzat en blanc i negre, és més distanciat i busca una tensió entre les imatges i una veu narrativa en *off*. El segon, a càrrec de Judith Colell i en color,

és un treball sobre el cos (amb una esforçada interpretació d'Aina Clotet) a partir de la manifestació dramàtica del record. Cadena i Colell també han decidit que l'abús sexual hi sigui de manera el·líptica heretant un cert problema de versemblança de la no-

vel·la (la violació es produeix amb el pare de la nena adormit al costat i el germà gronxant-se a la terrassa) però aportant arguments prou convincents: no importa el grau de l'abús, sinó el fet que ha existit i les seves conseqüències. Al capdavant, no

només pel que fa a l'abús sexual, els dos cineastes no han volgut ser explícits per tal que l'espectador pugui imaginar entre el que les imatges mostren i no mostren.

Elisa K és una aportació notable a la fins ara discreta (exceptuant *Miste-*

rios de Lisboa, de Raül Ruiz) secció oficial, en la qual ahir també es va projectar *Home for Christmas*, en què el noruec Bent Hamer mig creua diverses històries que, de manera decebedora, van endolcent-se. A banda de la secció oficial, a la qual l'any passat va presentar *Los condenados*, el cineasta gironí Isaki Lacuesta va tornar ahir a Sant Sebastià amb *La noche que no acaba*, un documental sobre la relació d'Ava Gardner amb Espanya. Partint del llibre *Beberse la vida*, de Marcos Ordóñez, i assumint una proposta de TCM, Lacuesta fa una reflexió sobre el cinema com una història de cossos filmats que van transformant-se amb el temps. Hi ha un treball portentós de muntatge que, per exemple, permet fer dialogar la *jove* i la *vella* Ava a través dels seus personatges de *Pandora* i *L'harem*. Un film suggeridor, deliciós i imaginatiu que transcendeix la mitomania i l'encàrrec. ■